

immedia re platurā infueret abiqz euiden
 et signo. **E**xemplū de aaron q̄ fuit vocatus
 et pluriel signo virge floritōne fronditōne et
 fructificatōne. Item de moyse et rubo. itē
 de paulo qui p̄stratus ē et excecatus et p̄
 modū miraculose illuiat. Item de sancto
 feuerino et de pluribz alijs et ambrosio et
 nicolao. Datur ergo alia via ad saluad eos
 vt videlicz illud qd̄ hnt vel habiture sūt ta
 les p̄sone totum dēnt alicui homi discreto
 ad manū fidelē qui p̄prietatē taliū habeat
 et isti p̄sone paupi inde p̄uideat de usu ne
 cessario sicut de elemosina. sed nec istū ap
 p̄robo indistincte. nam aut ista p̄sone cui
 datur p̄prietas est secularis aut eccliaistica.
 si secularis tūc modus nō est oueniens. Cū
 qz relinquit bona sua p̄pter deū nō debet
 ea dare diuitibz sed paupibz. vñ dñs mcl.
 xix. Si vis p̄fectus esse vende q̄ habes et
 da paupibz nō dixit diuitibz. Cū qz tali
 bus p̄sone secularibz nō oportet esse dispē
 satores p̄monij ibi xpi puta bonoz. p̄p̄
 deū relictoz licz possint dare elemosinas
 p̄uarias siue de suo siue de alieno p̄uaria
 to nō autem de eo qd̄ ex voto xpi est dica
 rum. si ē p̄sone eccliaistica et talis cui dispen
 satio reza paupum ē omīssa utpote eps cō
 ex officio est paupibus p̄uidere qz res ec
 clesie paupuz sunt. **¶ Res ecclie.** Si ere
 do modū istū oueniens. sic em res ille non
 dantur diuiti h̄ paupibz eo ep̄o qz assignā
 tur dispensatōri paupum q̄ isti et alijs dez
 bet de eis elemosinā facere. **¶ Licet modū**
iste sit oueniens tanq̄ iure saluti i facto
tum hodie locū nō videt h̄e. tum qz non
videmus qz hodie res ecclie sic dispensent.
¶ Exēplum de bonis iudeoz. ouerfoz. tū qz
ep̄i talibus non p̄nt intendere nec volunt
talibus occupari ut videant qd̄ isti paupi
opus sit licet cū hoc possint suis elemosinaz
rijs committere si gr̄az h̄rent. vnde iste modus
quāsi h̄ctus in se ex malicia tñ t̄pis videt
difficilis imo impossibilis. ideo restat vide
re si talis resignatio bonoz possit fieri reli
gioso ofessoz. Et dico qz n̄ qz q̄ a se abdicat
ut sua p̄p̄ia qualiter in se recipiat p̄p̄ieta
tem iure alienā. p̄ tñ hoc de licentia sui fi
p̄p̄ietatis nō quidē p̄ se et noie suo s̄ noie cō
municatōis monasterij sui cū ipse nō possit ha
bere p̄p̄ietatē alicui rei nisi in dñi. Vnde
tur ergo iste modus oueniensissimus qz ista
p̄sone relinquit bona sua et assumēs pau
perem volūtariā offerat libere se et sua
vel saltem bona sua omīa tam habita q̄ ha
benda vnde cūqz p̄ futura siue p̄ uētura ali
cui dūe. tñ religiosoz qui ex statu suo pos
sunt h̄re aliquid in omni iura qz quocūqz ta

lis p̄sone lucret siue de labore manuū non
 p̄nt isti religiosi tanq̄ alias elemosinas ut
 paupes xpi in omni ad se assumere et de
 illis tali p̄sone p̄ sue discretois arbitrio in
 aliquibus sibi necessarijs p̄uidere. que tam
 p̄uisio nō veniet in pactū ex mera libe
 ralitate monasterij dependebit. **¶ Et pote**
rit tunc supior monasterij ofessoz illi p̄so
ne committere p̄ceptionē illoz bonoz reli
ctoꝝ ut sic ille ofessoz noie monasterij sui
vel ouentus ex commisione supioris talia bo
na p̄cipiat et dispēnsat vel illi persone pau
perū licentiā expēdēdi hoc vel hoc vel ta
li vel tali necessitate sua misericorditer tri
bua et cōcedat. Et sic sc̄z istū modum nul
lum videtur inoueniens.

¶ xvij. ¶ Sermo secundus

Nodie in domo tua o
 portz me manere. lu
 ce. **¶ Si vis edifica**
re domū spūalez deo
debes eā distinguere
per tres cameraz qz
tres sunt dñi pater fi
lius et spūsanctus. qz
opus vñ sunt in substantia ac p̄ h̄ vñ dñs
tamē tres sunt in p̄sonis et sunt in equali
p̄tate et debet quilibet h̄re suū comodu.
¶ Prima camera debet vocari memoria. se
cūda intelligētia. tertia volūtas. prima a
scribit patri p̄ quāda similitudinem. qz ut
dicit aug. qz memoria est m̄ intelligētia qz
intelligētia nihil haberet nisi memoria si
bi daret. Et filio debet ascribi intelligētia
qz sicut intelligētia est a memoria sic filius
a p̄re. Et spūsancto debet ascribi volūtas
qz sicut volūtas p̄cedit a memoria et itel
ligētia sic spūsanctus a p̄re et filio p̄cedit
vnde hee tres potentie sic accepte p̄nt vo
cari tres camere. Et p̄i ascribit potētia et
sicut pater p̄ potētiā suā omīa fecit. sic
memoria primo potēter omīa p̄p̄endit qz
velis nolis in memoriā tuā laberis. itē m̄
lio ascribit sapiā. vñ in p̄. Omīa in sapien
tia fecisti. i. in filio sic homo p̄ intelligētiaz
sapiens fit. Item spūsancto ascribit boni
tas sic homo p̄ voluntatē bonus fit qz sine
voluntate nemo bonus vel malus sic sc̄m
aug. ¶ In his tribus cameris tam magno
rum regū debet esse iudis muscus et quā
inter ludos muscos magis delectant. p̄m
cipes in vigilijs. Debes ergo in prima ca
mera sc̄z memoria laudare deū p̄m in vi
gella que vocat deemplatio cuius bonitas